

XUÂN TIÊN

TRÊN KIẾP HOA

slowly

Bầu trời xanh, đôi chim chèo lá cánh tung lẳng bên gió lạnh đùa vui dưới
 lá xanh, gần hoa bướm lượn đôi vàng lảnh, vuốt xeo nước trong
 lảnh, thoảng mũi hoa lả xanh. Trái trong sáng, sương đêm mờ đã tan, muôn hoa nhuộm
 nắng vàng, bầy chim vui hát vàng. Nụ hoa đua nở bên cánh
 hoa, ánh dương soi chan hòa khoe màu củ loài hoa. Hoa ơi! hoa
 ơi! hoa đừng héo đừng tàn gió về đừng oán than giữ hương nồng thơm
 ngát, hoa ơi! hoa ơi! hãy tươi lúc mưa xuống hoa cuối gió mềm
 hương, sống vui dưới màn sương. Chẳng buồn đau hoa không ngại
 dãi dàu hoa không nhuộm sắc sâu ngày đêm tươi thắm mãi, cũng đời
 hoa vươn mình trên kiếp hoa sắc hoa không phai nhòa ngát mùi hương gần xa.

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Từ trước tới giờ người ta chỉ biết Xuân Tiên là nhạc sĩ với nhiều nhạc phẩm thú vị, thanh thoát, mê hồn và người ta không hề biết Xuân Tiên hay làm thơ. Nhưng kể

từ nay mọi người đều thấy Xuân Tiên quả thực là thi sĩ với thi tập " Trên kiếp hoa " trong đó không ít bài giúp độc giả yêu văn nghệ hiểu thêm tâm hồn người nghệ sĩ tài hoa của đất nước, nhà xuất bản hân hạnh giới thiệu.

GIỚI THIỆU

Vì chuyện hi hữu trong lịch sử dân tộc, hơn hai mươi năm sau ngày thay đổi lớn lao mới gặp lại người nghệ sĩ quý mến, tôi không khỏi vừa mừng vừa giật mình khi chúng tôi thấy nhau trên đất nước người. Mừng là qua bao xáo trộn khủng khiếp, đổ vỡ rùng rợn nghệ sĩ vẫn như ngày trước và không thay đổi bao nhiêu tuy tuổi đời rất cao. Vẫn nụ cười tươi trẻ, vẫn tiếng nói sang sảng, vẫn cái bắt tay chân tình, vẫn tác phong hào hoa, vẫn chuyện trò cởi mở. Và giật mình khi thấy nghệ sĩ vẫn chưa muôn xa rời người đẹp nghệ thuật, ngược lại vẫn hăng say thắm kín tỏ tình với nàng. Điều hơi khác ấy là lần này nghệ sĩ lại gần người đẹp không bằng âm thanh dịu dặt, gợi cảm mà bằng ngôn ngữ bình dị, chân thành.

Trong lúc hàn huyên chuyện trên trời, chuyện dưới biển, chuyện người sống, người chết, chuyện thiên đường, chuyện địa ngục, chuyện xứ người, chuyện xứ mình, chuyện ngày trước, chuyện ngày nay, chuyện tư bản, chuyện cộng sản, nghĩa là chuyện lung tung, chuyện lảng nhãng, chuyện vòng vo, cuối cùng trước khi tâm biệt nhạc sĩ Xuân Tiên đưa tôi bản thảo " Trên kiếp hoa ". Lát sau như thể sợ tôi chưa nhận ra sự thật sau đó, anh vừa cười tươi vừa nói nhỏ nhẹ: ngạc nhiên ha? hơi khác trước đây, nhưng cứ đọc xem thế nào và nếu xuất bản tri kỷ nhớ viết ít dòng giới thiệu cho vui.

Tôi hỏi tên tập thơ, anh lấy lại tên bản nhạc anh sáng tác cách đây gần nửa thế kỷ trong đó anh hàm ý thái độ kiên cường khi sống ở đời và hơn thế tác phong hiên ngang vượt lên mọi thứ bình thường, bất chấp đè nén, áp bức, khắc phục khó khăn, gian khổ để vươn lên sống đời dòi, kiếp kiếp, có thể nói là bất hủ với âm nhạc... Anh còn nói trước sau mỗi khi sáng tác không bao giờ anh coi nhẹ nghệ thuật, không bao giờ chiều thị hiếu quần chúng, thương mại hóa sáng tác của mình... Tôi sực nhớ lời bản nhạc, nhất là đoạn cuối: " *Chẳng buồn đau, hoa không ngại dãi dầu, hoa không nhuộm sắc màu. Cùng đời hoa vươn mình **trên kiếp hoa**, sắc hoa không phai nhòa, ngát mùi hương gần xa "*.

Chúng tôi chia tay trong ngậm ngùi. Anh về Úc, tôi trở lại Canada. Không gian thăm thẳm ngăn cách, song hai người vẫn gần gũi như láng giềng lối xóm. Cảm tập thơ trong tay bất giác tôi nhớ lại quá khứ đồng thời mừng tượng tương lai. Quá khứ, tương lai ! Không phải của tôi mà là của người nghệ sĩ đã lấy âm thanh và ngôn từ đi vào cuộc đời. Quá khứ ấy như ai nấy đều biết thật dễ thương, óng ánh như trăng rằm, tỏa sáng thật dịu dàng. Còn tương lai thú thật chưa biết thế nào. Tuy nhiên, theo thiên kiến, ở khía cạnh nào đó, theo góc độ tôi nhìn, mấy chục bài thơ ở đây gián tiếp trả lời. Mặt khác càng nghĩ tôi càng bớt băn khoăn: Xuân Tiên luôn luôn là một nghệ sĩ, sống vì nghệ thuật hơn mọi thứ ở đời, do vậy chắc hẳn giữa anh và độc giả khoảng cách sẽ không xa, hàng rào cũng không cao lắm. Bây giờ già rồi thế mà vẫn sáng tác,

hết nhạc đến thơ, hết thơ đến nhạc, không ngưng nghỉ, không đợi chờ. Thơ đăng trên báo, thơ tạo tiếng vang, độc giả và văn hữu xướng họa và phê bình. Như thế chúng tôi anh đã đi theo con đường thứ hai tới kinh đô nghệ thuật lúc nào chính anh cũng không hay. Anh nói anh hơi ngại anh sẽ là người xa lạ trong chốn phồn hoa. Như để trấn an, tôi cho anh hay đâu không thực sự ở trong đó song qua quan sát, nhận định riêng tư, tôi thấy không khí thực ra không đến nỗi nào khiến phải thắc mắc, người ta cũng như mình, anh sẽ không cô đơn và hơn nữa nghĩ cho cùng càng thêm hoa, vườn càng thêm đẹp chứ sao.

Đi vào tập thơ, tôi thấy thơ anh dễ thương như nhạc anh vậy. Giản dị, bình thường, song thẳng tính. Anh không lắt léo, ỡm ờ, giả đò, bộ điệu, anh không tô son, điểm phấn, hóa trang trước khi trình diễn để rồi chẳng đạt mục tiêu; anh chỉ muốn bộc lộ cảm xúc trước mọi tình huống, bộ lộ thật tự nhiên khi nhìn thấy sự thật khách quan hay bất gặp thao thức nội tâm. Rung động xem ra mộc mạc mà thành thực. Mộc mạc, thành thực như tác giả biết bao bài ca dao bật hủ.

Là thi sĩ nghĩa là làm thơ, song làm thơ chưa hẳn đã là thi sĩ. Tôi vẫn hằng nghĩ muốn làm thi sĩ trước hết phải có tâm hồn thi nhân. Từ tâm hồn mãi cảm thơ như nước mát tuôn chảy không ngừng. Mới đầu do rung động sau đó thành truyền cảm. Rung động nhạy bén, truyền cảm mãnh liệt, thiếu hai yếu tố song sinh thơ không còn là thơ nữa. Hơn thế, trong thơ lại cần cảm xúc hồn nhiên hiện thực và cảm xúc luôn luôn mang tính vị ngã rồi biến thành vô ngã khi bài thơ hoàn tất; Hơn một lần, đó đây trong tập thơ, tôi bất gặp Xuân Tiên như thế. Những lúc ấy lòng vui biết mấy khi lại gặp tiếng nói quen thuộc, dễ thương, tri âm vọng niên bộc lộ lần đầu với mọi người qua dòng thơ man mác, song phần riêng chẳng rõ lần sau tôi sẽ gặp anh ở đâu và lúc đó anh có cho xem bản thảo khác hay không.

Markham, Canada - Đông 1997

Đỗ Khánh Hoan

LỜI NGỎ

Tôi chỉ là nhạc sĩ, nhưng thơ đối với tôi rất đáng yêu, rất thích thú. Dẫu thế cũng xin hiểu cho rằng những bài viết sau đây không phải là thơ, vì không mơ mộng mà chỉ viết theo cảm xúc cá nhân trước thời đại, thời cuộc, tình hình đất nước hoặc nhìn cảnh đời đen bạc, chướng tai gai mắt, đôi khi nhớ tới anh em, con cháu, bạn bè nổi hứng ghi lại một cách nô nê, tự nhiên mọi rung động bất chợt dấy lên trong lòng.

Rất mong độc giả thông cảm, vì tôi đi vào lãnh vực bấy lâu không chuyên môn. Được vậy thành thực cảm ơn.

Tác giả.

CÙNG NHAU

Cùng nhau chung một lời thề
Ngày mai chim Việt trở về cảnh Nam
Đáp lại 2 câu thơ của Hiền Nhân

Cùng nhau chung một lời thề
Ngày mai chim Việt trở về cảnh Nam
Trở về tô đẹp giang san
Trở về oanh liệt vẻ vang ngày về

Cùng nhau chung một lời thề
Ngày mai chim Việt trở về cảnh Nam
Ngày đi đất nước tan hoang
Ngày về nối lại dở dang thanh bình

Cùng nhau chung một lời thề
Ngày mai chim Việt trở về cảnh Nam
Ngày đi chim Việt lạc đàn
Cảnh Nam trở lại hợp đàn hát vang
Tha mời phục quốc hân hoan
Chim Việt đậu lại cảnh Nam vững vàng

Cùng nhau chung một lời thề
Ngày mai chim Việt trở về cảnh Nam
Ngày đi mù mịt sương lam
Ngày về quang đăng xóa tan mịt mù
Ngày đi mang những hận thù
Ngày về giải phóng đèn bù quê hương

Cùng nhau chung một lời thề
Ngày mai chim Việt trở về cành Nam
Chẳng hề buôn bán tham lam
Chẳng hề tự phụ, khoe khoang mà về
Chẳng về trông thấy nào nề
Chẳng về chuốc lấy ê chề vào thân
Ngày về xứng đáng người dân
Ngày về tươi đẹp bội phần khi đi

NGÀY VỀ

Chim trời vỗ cánh tung bay
Trở về chim lại đậu ngay đầu cành
Ngày về mang lại an lành
Toàn dân đoàn kết giặc đành tháo lui

YÊU

Yêu bao cảnh vật trên đời
Yêu đám mây trắng, nền trời trong xanh
Yêu vàng trắng bạc thanh thanh
Yêu chùm sao sáng long lanh bầu trời
Yêu hoa thắm đượm hương đời
Yêu làn gió nhẹ như lời ru êm
Yêu ngày yêu cả những đêm
Yêu dòng suối chảy gần bên chân đồi
Yêu nơi bóng mát thường ngồi
Yêu hồ bóng nước khung trời trăng sao
Yêu hình liễu rủ thanh tao
Yêu đây ngoài cảnh ước ao thanh bình
Yêu rồi nghĩ đến nước mình
Yêu thêm đất khách nhớ tình quê hương
Yêu cảnh lá đọng hạt sương
Yêu chim không tổ xót thương người mình
Yêu người bỏ nước thành linh
Yêu ai mà đã bắt bình ra đi
Yêu nhau cũng phải chia ly
Yêu thương quê cũ những gì còn yêu
Yêu sông yêu núi bao nhiêu
Yêu đàn cò trắng yêu nhiều rặng tre
Yêu hàng dừa với gốc me
Yêu từ rạch nước cầu tre dật dờ
Yêu lâu vẫn nhớ tới giờ
Yêu cây khế ngọt cạnh bờ ao xanh
Yêu dòng sông đẹp lượn quanh
Yêu qua bờ dậu mái tranh thôn làng

Yêu luôn ngọn cỏ bên đàng
Yêu nhiều kỷ niệm rõ ràng nhớ quê
Yêu quê trong cả con mê
Yêu về đất nước tràn trề luyện thương

BÁT NHÂN

Thi đua dụng kế du. người
Trò chơi bánh vẽ kêu trời được thua
Vinh quang lao động cố lừa
Dân đen nào có cách ngừa đành theo
Luật rừng ra, khỏi đói meo
Sử sai lại bắt dân đeo nhiều điều
Túi tham không đáy, vợ liều
Chuột sa chĩnh gạo, tiêu điều nước ta
Gặm hoài xua đuổi không ra

THI ĐUA

Thi đua dụng kế dụ thi đua
Vinh quang lao động vinh quang lừa
Luật rừng sai sửa luật rừng khác
Túi tham không đáy túi nào vừa ?

GHÉT

Ghét ai quyền thế vênh vang
Ghét ai trưởng giả làm sang thạo đời
Ghét ai giàu nổi khinh người
Ghét ai hay nói những lời khó nghe
Ghét ai chiều gió hay che
Ghét ai bợ đỡ rồi ve vuốt hoài
Ghét ai lên mặt, kém tài
Ghét ai tham những chưa hài lòng tham
Ghét ai thấy của là tham
Ghét ai chiếm đoạt tham lam của người
Ghét ai trơ tráo với đời
Ghét ai nhờ được gió rồi bẻ măng
Ghét ai nói ngược, nói ngang
Ghét ai làm khổ người than, người phiền
Ghét ai xấp mặt vì tiền
Ghét ai vợ vét như nghiền tiền nông
Ghét ai hốt của, ăn không
Ghét ai ác độc, đùng hòng người thương
Ghét ai phản bội quê hương

Ghét ai mù quáng dương dương tự hào
Ghét ai thấy mỏ liền đào
Ghét ai xảo quyệt rồi nào có thôi
Ghét ai gây cuộc chia phôi
Ghét ai, phải lánh, chết toi vãn người
Ghét ai lừa đảo người đời
Ghét ai phải tránh xa vời mới hay
Ghét ai nghĩ vẫn còn cay
Ghét ai tâm địa đổi thay hết tình
Ghét ai đảo lộn thanh bình
Ghét ai phản trắc người mình đang thân
Ghét ai bội nghĩa vong ân
Ghét ai chẳng kể ân nhân của mình
Ghét ai giả dạng trá hình
Ghét ai lật lọng thình lình điêu ngoa
Ghét ai ám hại người ta
Ghét ai ăn cướp còn la kêu Trời !
Ghét ai chẳng có tình người
Ghét ai thất đức, mong đời sông yên ?
Ghét ai đòi vẫn không quên
Ghét ai chưa hết , kể thêm dài dòng...

NẮNG XUÂN

Xuân tươi đến với xứ người
Mỗi lần xuân lại cười vẫn tươi
Xuân nơi đất khách vui chơi
Nắng về sưởi ấm lòng người xa quê
Xa quê buồn bã lê thê
Xuân về tươi đẹp xuân chề âu sầu
Xuân tươi toa thuốc nhiệm màu
Để cho người bớt buồn rầu, chung vui
Dù rằng vận nước còn xui
Ngày xuân nắng đẹp làm nguôi lòng người
Xuân vui hoà nhịp với đời
Nơi đây tươi thắm đất trời tự do
Quê hương còn đó đừng lo
Ngày mai tươi đẹp đấn đo làm gì?
Xuân này ta hãy vui đi
Mừng xuân quê cũ chờ khi thanh bình

MƯA XUÂN

Xuân tươi vui đẹp khắp nơi
Quê hương xuân lại, chẳng tươi, chẳng cười

Mây đen mù mịt phương trời
Mưa thêm ảo não nhìn đời xót xa

Bao năm xuân tới, xuân qua
Nay xuân lại tới vẫn là buồn teo
Thông càng rầu rĩ thông reo
Gió về từng cánh Hoa theo rã rời
Bướm ơi! Hoa đã toi bời
Bầy chim chuyển cánh chân trời xa xôi
Mưa tuôn, tuôn mãi không ngơi
Mưa trong khóe mắt ngoài trời vẫn mưa

Hạt mưa nay đã khác xưa
Hạt mưa xưa tưới lúa thừa cánh Hồng
Hạt mưa đưa tới ruộng đồng
Hạt mưa ve vuốt đồng đồng lúa xanh
Hạt mưa tưới mát vườn chanh
Hạt mưa rải khắp xung quanh đất màu
Hạt mưa bay nhẹ qua cầu
Hạt mưa nay lại âu sầu khóc than!

Xuân buồn như phải chịu tang
Xuân sầu, xuân héo, xuân sang lỗ làng
Xuân nay về lại ngõ ngang
Xuân tươi xưa có nắng vàng đón xuân

QUÀ XUÂN

Hoa đua nở mùa xuân đã tới
Đây xuân tươi, tôi nhớ quê tôi
Xuân vẫn lại chẳng còn tươi nữa
Xuân quê hương đã héo mất rồi

Xưa xuân tươi bao năm thơ thới
Mỗi lần xuân hơn hởi vui chơi
Nay xuân tới quê hương khao khát
Tươi đẹp sao sang ở xứ người

Xuân tươi ở hải ngoại xa vời
Tự do đón xuân tươi năm mới
Gửi tươi vui đem về đất nước
Xuân tươi quá, ới quê hương ơi

Gửi cả hoa thơm ngát phương trời
Gửi cả chim muông hót khắp nơi
Gửi cả tình người từ hải ngoại
Gửi hết những gì để xuân tươi

BẾN MÊ

Được thời ngang ngược lâu nay
Tin về choáng váng đổi thay cuộc đời
Còn đâu hồng hách với người ?
Mất nơi cậy thế, hết thời ai ơi

Tướng phao bên cạnh đang trôi
Vớ làm bè bọt, ôi thôi: chỉ mảnh
Chủ xưa gậy gõ rành rành
Nay xin dựa tạm, yên lành được chăng ?
Năm nào thù hận hung hăng
Tranh giành với chủ khó khăn cân bành
Bấy giờ sát khí đặng đặng
Ngày nay ve vuốt, lẳng nhặng bám theo
Một mình lẻ bóng buồn teo
Đàn anh rời bỏ, hết đeo lâu dài
Quay sang chủ cũ van nài
Bỏ qua làm lỗi đoái hoài đàn em

Cùng chung chí hướng đã quen
Ốc mang mình ốc, cố len rêu ngoài
Lo sao cuộc sống kéo dài
Tìm nơi gửi phận, gửi hoài lòng tham

Rồi đây đều sẽ tiêu tan
Cả nơi nương tựa liên can hết thời
Dòng đời xuôi thuận lòng trời
Lòng người nhẹ nhõm vui cười ha? hê
Cười ai luẩn quẩn " Bến Mê "

Nguồn: <http://phammusic.free.fr/xuan%20tien/Tac%20Pham/Tren%20kiep%20hoa.htm>

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10400 TÁC PHẨM